

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 170/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] zastúpeného Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., Štefánikova 7, Nitra, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Sas/32/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu bola 5. marca 2026 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14Sas/32/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie začalo na správnom súde 24. novembra 2023 podaním správnej žaloby v sociálnych veciach, ktorou sa sťažovateľ domáha preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne – ústredia z dôvodu nesprávneho výpočtu výšky svojho dôchodku.
3. Sťažovateľ sa už v minulosti domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom správneho súdu v napadnutom konaní, avšak ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 457/2025-12 z 26. augusta 2025 odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 2025.
4. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov postupom správneho súdu, pričom sťažovateľ v ústavnej sťažnosti

zrekapituloval priebeh napadnutého konania, pričom osobitne poukázal na skutočnosť, že správny súd je vo veci od februára 2025 nečinný napriek tomu, že sťažovateľ v minulosti adresoval predsedníčke správneho súdu sťažnosť na prietahy, ako aj ústavnú sťažnosť. Predmetom konania je nárok sťažovateľa na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý pozostáva z čisto právneho posúdenia. Zároveň nie je tento nárok z pohľadu bežnej súdnej praxe ani faktickej stránky náročnou vecou, ktorá by odôvodňovala takmer dva roky trvajúce konanie. Sťažovateľ bol vždy aktívny, odpovedal na výzvy súdu riadne a včas. Zbytočné prietahy mali byť spôsobené výlučne nečinnosťou správneho súdu.

5. Ústavný súd dopytom zistil, že vo veci sťažovateľa je nariadený termín verejného vyhlásenia rozsudku na 5. máj 2026.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zbytočnými prietahmi správneho súdu v napadnutom konaní.

7. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

8. Ústavný súd v judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. V posudzovanom prípade napadnuté konanie trvá od novembra 2023, jeho dĺžka ku dňu podania ústavnej sťažnosti (5. marca 2026) predstavuje dva roky a štyri mesiace, čo nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Ústavný súd považuje za zásadné, že vo veci je určený termín verejného vyhlásenia rozhodnutia na 5. máj 2026, čo vylučuje tvrdenia sťažovateľa o pretrvávajúcej pasivite správneho súdu.

10. Na základe okolností prerokovanej veci ústavný súd konštatuje, že ani na základe v poradí druhej ústavnej sťažnosti sťažovateľa nie je možné vyslovenie porušenia označeného základného práva v dôsledku zbytočných prietahov správneho súdu, keďže dĺžka napadnutého konania stále nie je sama osebe ústavne neakceptovateľná a vzhľadom na avizované vyhlásenie meritórneho

rozhodnutia úkony správneho súdu nemožno označiť za neefektívne. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu